SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 12. novembra 2009 *

V zadevi C-351/08,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Bundessozialgericht (Nemčija) z odločbo z dne 27. februarja 2008, ki je prispela na Sodišče 4. avgusta 2008, v postopku

Christian Grimme

proti

Deutsche Angestellten-Krankenkasse,

ob udeležbi

Deutsche Rentenversicherung Bund,

* Jezik postopka: nemščina.

Bundesagentur für Arbeit,

BGl Bertil Grimme AG Insurance Brokers,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik tretjega senata v funkciji predsednika četrtega senata, E. Juhász (poročevalec), G. Arestis, J. Malenovský in T. von Danwitz, sodniki,

generalni pravobranilec: J. Mazák,
sodni tajnik: N. Nanchev, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 2. julija 2009,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za C. Grimma B. Koch, odvetnik,

– za Deutsche Rentenversicherung Bund R. Mey, Leitender Verwaltungsdirektor,

– za BGI Bertil Grimme AG Insurance Brokers B. Koch, odvetnik,

– za Komisijo Evropskih skupnosti E. Traversa in F. Hoffmeister, zastopnika,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 1, 5, 7 in 16 Sporazuma med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem pretoku oseb, podpisanega v Luxembourgu 21. junija 1999 (UL 2002, L 114, str. 6, v nadaljevanju: Sporazum), ter členov 12 in od 17 do 19 Priloge I k temu sporazumu.

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med C. Grimmom in BGI Bertil Grimme AG Insurance Brokers (v nadaljevanju: Bertil Grimme), delniško družbo švicarskega prava, ter Deutsche Angestellten-Krankenkasse (nemški zavod za zdravstveno zavarovanje), Deutsche Rentenversicherung Bund ter Bundesagentur für Arbeit zaradi obveznosti zavarovanja člana upravnega odbora delniške družbe švicarskega prava, ki v Nemčiji upravlja njeno podružnico, v nemškem pokojninskem zavarovanju.

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

3 Evropska skupnost in njene države članice na eni strani ter Švicarska konfederacija na drugi strani so 21. junija 1999 podpisale sedem sporazumov (UL 2002, L 114, str. 6), med katerimi je tudi zadevni sporazum.

4 V preambuli k Sporazumu so se pogodbenice odločile, da sklenejo ta sporazum

„v prepričanju, da je prosti pretok oseb med ozemlji pogodbenic ključni dejavnik v skladnem razvoju njihovih odnosov“ in „odločene, da omogočijo prosti pretok oseb med seboj na podlagi pravil, ki veljajo v Evropski skupnosti“.

5 Člen 1 Sporazuma določa:

„Cilj tega sporazuma v korist državljanom držav članic Evropske skupnosti in Švice je:

a) priznati pravico do vstopa, prebivanja, dostopa do dela kot zaposlena oseba, do registracije dejavnosti na samozaposlitveni osnovi in pravico, da ostanejo na ozemlju pogodbenic;

b) olajšati opravljanje storitev na ozemlju pogodbenic in zlasti liberalizirati opravljanje kratkotrajnih storitev;

c) priznati pravico do vstopa na ozemlje pogodbenic in prebivanja na njem osebam brez gospodarske dejavnosti v državi gostiteljici;

d) odobriti enake življenjske, zaposlitvene in delovne pogoje, kot so odobreni državljanom."

6 Člen 5 Sporazuma glede oseb, ki opravljajo storitve, določa:

„1. Brez poseganja v druge posebne sporazume med pogodbenicama, ki se nanašajo izrecno na opravljanje storitev (vključno s Sporazumom o vladnih naročilih, če pokriva opravljanje storitev), imajo osebe, ki opravljajo storitve, vključno s podjetji v skladu z določbami iz Priloge I, pravico do opravljanja storitev na ozemlju druge pogodbenice za obdobje, ki ne presega 90 dejanskih delovnih dni v koledarskem letu.

[…]

4. Pravice iz tega člena se zagotovijo v skladu z določbami iz Prilog I, II in III. Količinske omejitve iz člena 10 se ne smejo uporabljati tako, da bi škodovale osebam, navedenim v tem členu."

7 Člen 7 Sporazuma določa:

„Pogodbenice v skladu s Prilogo I sprejmejo določbe za uveljavljanje naslednjih pravic v zvezi s prostim pretokom oseb:

a) pravica do enake obravnave z državljani pri dostopu do gospodarske dejavnosti in njenem izvajanju ter pri življenjskih, zaposlitvenih in delovnih pogojih;

[…]“

8 Člen 16 Sporazuma določa:

„1. Za doseganje ciljev tega sporazuma pogodbenice sprejmejo vse ukrepe, ki so potrebni, da se v njihovih medsebojnih odnosih zagotovi uporabljanje pravic in obveznosti, ki so enakovredne tistim iz pravnih aktov Evropske skupnosti, na katere se sklicujejo.

2. Če izvajanje tega sporazuma vključuje pojme prava Skupnosti, se upošteva ustrezna sodna praksa Sodišča Evropskih skupnosti pred datumom podpisa Sporazuma. O sodni praksi po tem datumu se obvesti Švico. Skupni odbor za zagotavljanje pravilnega delovanja Sporazuma na zahtevo ene od pogodbenic opredeli posledice takšne sodne prakse.“

9 Priloga I k Sporazumu z naslovom „Prosti pretok oseb“ v členu 9, ki je pod naslovom II, določa:

„Enako obravnavanje

1. Zaposlena oseba z državljanstvom pogodbenice na ozemlju druge pogodbenice zaradi svojega državljanstva ne sme biti deležna drugačnega obravnavanja kot domače zaposlene osebe v zvezi z zaposlitvenimi in delovnimi pogoji, predvsem glede plačila, odpusta ali glede vrnitve na delovno mesto ali ponovne zaposlitve, če bi postala brezposelna.

2. Zaposlena oseba in njeni družinski člani iz člena 3 te priloge uživajo enake davčne in socialne ugodnosti kot domače zaposlene osebe in člani njihovih družin.

[…]“

10 V Prilogi I k Sporazumu je naslov III, ki vsebuje člene od 12 do 16, ti pa vsebujejo posebne določbe za samozaposlene osebe. Tako člen 12(1) navedene priloge določa:

„1. Državljan pogodbenice, ki se želi registrirati za opravljanje samostojne dejavnosti na ozemlju druge pogodbenice (v nadaljevanju ‚samozaposlena oseba‘), dobi dovoljenje

za prebivanje z veljavnostjo najmanj pet let od datuma izdaje, če pristojnim nacionalnim organom predloži dokaz, da je registriran ali da se želi registrirati.“

11 Člen 15 Priloge I k Sporazumu določa:

„1. Glede dostopa do samostojne dejavnosti in njenega opravljanja je samozaposlena oseba deležna enako ugodnega obravnavanja v državi gostiteljici, kot so ga deležni njeni državljani.

2. Določbe člena 9 te priloge se smiselno uporabljajo za samozaposlene osebe iz tega poglavja.“

12 V Prilogi I k Sporazumu je tudi naslov IV, ki med drugim vsebuje te določbe o osebah, ki opravljajo storitve:

„Člen 17

Osebe, ki opravljajo storitve

V zvezi z opravljanjem storitev so po členu 5 tega sporazuma prepovedane:

a) kakršne koli omejitve čezmejnega opravljanja storitev na ozemlju pogodbenice, ki ne presega 90 dejanskih delovnih dni v koledarskem letu;

b) kakršne koli omejitve pravice do vstopa in prebivanja v primerih, ki jih zajema člen 5(2) tega sporazuma v zvezi z:

i) osebami, ki opravljajo storitve in so državljani držav članic Evropske unije ali Švice in imajo stalno prebivališče na ozemlju pogodbenice, ki ni država osebe, ki je prejemnica storitev;

ii) delavci, ne glede na njihovo državljanstvo, oseb, ki opravljajo storitve, ki so vključeni v redni trg delovne sile pogodbenice in napoteni za opravljanje storitve na ozemlju druge pogodbenice ne glede na člen 1.

Člen 18

Določbe člena 17 te priloge se uporabljajo za podjetja, ustanovljena v skladu s pravom države članice Evropske Skupnosti ali Švice, ki imajo svoj statutarni sedež, glavno upravo ali glavni kraj poslovanja na ozemlju pogodbenice.

Člen 19

Oseba, ki opravlja storitve in ima pravico do opravljanja storitev ali dovoljenje za to, lahko za namen tega opravljanja začasno opravlja svojo dejavnost v državi, v kateri so storitve opravljene pod enakimi pogoji, kot v tej državi veljajo za njene državljane, v skladu z določbami iz te priloge ter Prilog II in III.“

Nacionalna ureditev

13 Knjiga VI nemškega zakonika o socialnem varstvu (Sozialgesetzbuch VI, v nadaljevanju: SGB VI) obravnava zakonski sistem pokojninskega zavarovanja.

14 Člen 1 te knjige z naslovom „Zaposlene osebe“ določa:

„Obvezno se morajo zavarovati:

1. osebe, ki so zaposlene v zameno za plačilo ali v okviru poklicnega usposabljanja; obveznost zavarovanja obstaja še naprej med prejemanjem nadomestila za primer delne brezposelnosti na podlagi knjige III;

[…]“

15 Isti člen vsebuje določbo, ki predvideva oprostitev za člane upravnega odbora delniške družbe.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

16 C. Grimme, nemški državljan, je od 26. septembra 1996 odgovoren za v Hamburgu (Nemčija) ustanovljeno podružnico družbe Bertil Grimme, katere sedež je v Zugu (Švica). Tožeča stranka v postopku v glavni stvari se je 29. decembra 2003 vpisala v sodni register kantona Zug kot član upravnega odbora družbe Bertil Grimme, s pooblastilom za zastopanje v okviru skupne prokure.

17 C. Grimme je junija 2003 Deutsche Angestellten-Krankenkasse prosil za presojo statusa svoje dejavnosti v podružnici Hamburg z vidika prava socialnega varstva. Tožeča stranka v postopku v glavni stvari je v utemeljitev svoje prošnje navedla, prvič, pogodbo o zaposlitvi kot prokurist in vodja podružnice ter, drugič, dejstvo, da prejema osnovno plačo, ki se ji ob nezmožnosti za delo izplačuje še šest tednov. Poleg tega dobi delež pri dobičku, odvisno od ekonomskih rezultatov podjetja.

18 Z odločbo z dne 7. avgusta 2003 je Deutsche Angestellten-Krankenkasse ugotovila, da je tožeča stranka v postopku v glavni stvari glede na dejavnost, ki jo izvaja v podružnici v Hamburgu, v delovnem razmerju, zato zanjo velja obveznost zavarovanja v, med drugim, zakonskem sistemu pokojninskega zavarovanja.

19 C. Grimme je tej odločbi ugovarjal in trdil, da bi ga bilo treba, ker ima status člana upravnega odbora delniške družbe švicarskega prava, od pridobitve tega statusa dalje

obravnavati kot člana upravnega odbora delniške družbe nemškega prava. Zato naj od 29. decembra 2003 ne bi bil zavezan zavarovati se v zakonskem sistemu pokojninskega zavarovanja. Ta ugovor je bil zavrnjen z odločbo z dne 8. septembra 2004.

20 Sozialgericht Hamburg (sodišče za socialne spore Hamburg) je s sodbo z dne 1. novembra 2005 ugodilo predlogu tožeče stranke in razglasilo ničnost odločb, spornih v postopku v glavni stvari, v delu, v katerem določajo obveznost C. Grimma, da se zavaruje v okviru zakonskega sistema pokojninskega zavarovanja in zavarovanja za primer brezposelnosti.

21 Po pritožbi, ki jo je vložila Deutsche Rentenversicherung Bund, je Landessozialgericht Hamburg (deželno sodišče za socialne spore Hambourg) s sodbo z dne 11. oktobra 2006 potrdilo sodbo, ki jo je na prvi stopnji izdalo Sozialgericht Hamburg. Člani upravnega odbora švicarske delniške družbe naj bi bili izenačeni s člani upravnega odbora delniške družbe nemškega prava, zato bi prav tako lahko bili upravičeni do izjeme iz člena 1 SGB VI, v skladu s katero so oproščeni obveznosti zavarovanja v zakonskem sistemu pokojninskega zavarovanja.

22 Deutsche Rentenversicherung Bund je na to vložilo revizijo pred Bundessozialgericht (zvezno sodišče za socialne spore). Predložitveno sodišče opozarja, da v nasprotju z razlago, ki jo zastopata sodišči v postopku v glavni stvari, na podlagi nemškega prava člani upravnega odbora delniške družbe švicarskega prava niso izenačeni s člani upravnega odbora delniške družbe nemškega prava. Vendar se Bundessozialgericht sprašuje, ali je dejstvo, da se ne uporabi določbe o oprostitvi članov upravnega odbora delniške družbe, predvideni v členu 1 SGB VI za take osebe, kot je tožeča stranka v postopku v glavni stvari, združljivo z določbami Sporazuma, zlasti z določbami v zvezi s pravico do svobodnega ustanavljanja ali pravico do svobodnega opravljanja storitev.

23 Po mnenju predložitvenega sodišča bi se lahko Sporazum, čeprav predvideva pravico do svobodnega ustanavljanja na ozemlju pogodbenice samo za fizične osebe, razširil tudi na družbe, ki so bile ustanovljene na podlagi prava države članice ali švicarskega prava. Razširitev veljavnosti Sporazuma bi se lahko izpeljalo iz določb njegove preambule, ki ne razlikujejo med pojmoma fizične osebe in pravne osebe, iz njegove sklepne listine, ki predvideva, da se vse potrebne določbe sprejmejo za zagotovitev izvajanja pravnega reda Skupnosti, in iz njegovega člena 16(1), ki se sklicuje na pravo Skupnosti.

24 Poleg tega se Bundessozialgericht, če Sporazum ne bi veljal za družbe, sprašuje, ali pravica do opravljanja storitev na ozemlju pogodbenice, podeljena družbam na podlagi člena 5(1) Sporazuma in člena 18 Priloge I, ustreza členom od 48 ES do 50 ES, ki se nanašata na svobodo ustanavljanja ter na opravljanje storitev na ozemlju Skupnosti. Po mnenju predložitvenega sodišča pa bi lahko v Sporazumu predvidena pravica do svobodnega opravljanja storitev dopustila dolgoročnejše opravljanje storitev na podlagi posameznega preizkusa, čeprav je časovno bolj omejena ter je njena stvarna veljavnost bolj omejena kot v pravu Skupnosti.

25 Ker je Bundessozialgericht ugotovilo, da je za izdajo sodbe potrebna razlaga določb Sporazuma, je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba določbe Sporazuma med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem pretoku, zlasti določbe členov 1, 5, 7 in 16 ter členov 12 in od 17 do 19 Priloge I, razlagati tako, da nasprotujejo temu, da se mora član upravnega odbora delniške družbe švicarskega prava, zaposlen v Nemčiji, zavarovati v nemškem zakonskem sistemu pokojninskega zavarovanja, medtem ko se člani upravnega odbora delniške družbe nemškega prava v njem niso zavezani zavarovati?“

Vprašanje za predhodno odločanje

26 Za uvod je treba spomniti, da je Sporazum eden od sedmih sektorskih sporazumov, ki so jih podpisale iste pogodbenice 21. junija 1999.

27 Navedeni sporazumi so bili podpisani po tem, ko je Švicarska konfederacija 6. decembra 1992 zavrnila Sporazum o Evropskem gospodarskem prostoru (EGP). Švicarska konfederacija s tem ni pristala na projekt integrirane ekonomske celote z enotnim trgom, ki temelji na skupnih pravilih za članice, ampak se je raje odločila za dvostranske sporazume s Skupnostjo in njenimi državami članicami na nekaterih področjih. Zato Švicarska konfederacija ni pristopila k notranjemu trgu Skupnosti, katerega namen je odpraviti vse ovire, da bi se ustvaril prostor popolnoma svobodnega pretoka, ki bi bil podoben tistemu, ki ga nudi nacionalni trg, ki med drugim vključuje svobodno opravljanje storitev in svobodo ustanavljanja.

28 Da bi se okrepile vezi med pogodbenicami, je bil tako podpisan dvostranski sporazum med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem pretoku oseb. Ta je bil 1. aprila 2006 razširjen na države, ki so se pridružile Evropski uniji 1. maja 2004, s Protokolom o razširitvi, podpisanim 26. oktobra 2004 (UL 2006, L 89, str. 30).

29 V tem smislu razlage, uporabljene za določbe prava Skupnosti, ki se nanašajo na notranji trg, ni mogoče samodejno uporabiti za Sporazum, če ta sam ne vsebuje izrecnih določb v zvezi s tem (glej v tem smislu sodbo z dne 9. februarja 1982 v zadevi Polydor in RSO Records, 270/80, Recueil, str. 329, točke od 15 do 19).

30 Glede učinka Sporazuma na vprašanje zavarovanja tožeče stranke v postopku v glavni stvari v nemškem zakonskem sistemu pokojninskega zavarovanja je treba najprej glede

vprašanja, predloženega Sodišču, ugotoviti, ali Sporazum zagotavlja pravico svobodnega ustanavljanja tako fizičnim kot pravnim osebam, ki so bile ustanovljene na podlagi prava države članice Skupnosti ali na podlagi švicarskega prava, in imajo svoj sedež, glavno upravo ali glavni kraj poslovanja na ozemlju pogodbenice. Nato je treba preveriti, ali ima tožeča stranka v postopku v glavni stvari pravice na podlagi določb Sporazuma na področju opravljanja storitev, in, nazadnje, preučiti, ali se z zahtevo po zavarovanju v nemškem zakonskem sistemu pokojninskega zavarovanja na podlagi Sporazuma krši enakost obravnavanja tožeče stranke v postopku v glavni stvari kot zaposlene osebe.

31 Prvič, v zvezi z vprašanjem svobode ustanavljanja pravnih oseb tožeča stranka v postopku v glavni stvari trdi, da nobena določba Sporazuma glede tega ne izvzema izrecno pravnih oseb. Določbe preambule Sporazuma se sklicujejo na osebe, ne da bi razlikovale med fizičnimi in pravnimi osebami, in oprejo prosti pretok oseb na pravni red Skupnosti. Poleg tega se člen 16(1) Sporazuma izrecno sklicuje na dejstvo, da pogodbenice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se v njihovih medsebojnih odnosih zagotovi uporabljanje pravic in obveznosti, ki so enakovredne tistim iz pravnih aktov Evropske skupnosti, na katere se sklicujejo. Zato bi bilo mogoče razlagati, da se svoboda ustanavljanja, ki jo zagotavlja Sporazum v korist fizičnih oseb, nanaša tudi na pravne osebe.

32 Take razlage ni mogoče sprejeti.

33 Iz besedila člena 1 Sporazuma, ki opredeljuje cilje tega sporazuma, je razvidno, da so ti cilji v korist državljanom držav članic Evropske skupnosti in Švicarske konfederacije, torej v korist fizičnim osebam. V skladu s členom 1(a) Sporazuma so njegovi cilji priznati pravico do vstopa, prebivanja, dostopa do dela kot zaposlena oseba, do registracije dejavnosti na samozaposlitveni osnovi in pravico, da ostanejo na ozemlju pogodbenic.

34 Prav tako je treba poudariti, da se določbe Sporazuma nanašajo na te skupine oseb, ki so državljani Skupnosti in Švice: samozaposlene osebe, ki zajemajo tudi obmejne samozaposlene osebe, delavce, med katerimi so zaposlene osebe, napotene osebe in zaposleni obmejni delavci, osebe, ki opravljajo storitve, osebe, katerim so storitve namenjene, osebe, ki so bile na ozemlju pogodbenice zaposlene manj kot leto dni, študenti, iskalci zaposlitve, osebe, ki ne opravljajo gospodarske dejavnosti, ter družinski člani teh različnih skupin državljanov. Za vse te skupine oseb, razen oseb, ki opravljajo in prejemajo storitve, je po sami naravi mogoče predpostavljati, da gre za fizične osebe.

35 Ugotoviti je treba, da razen členov 5(1) Sporazuma in 18 Priloge I k temu sporazumu, ki predvidevata, da imajo družbe neko pravico do opravljanja storitev, nobena določba tega sporazuma ali njegove priloge ne podeljuje pravice pravnim osebam, zlasti ne pravice do ustanavljanja na ozemlju ene ali druge pogodbenice.

36 V skladu s Sporazumom je pravica do svobodnega ustanavljanja na ozemlju pogodbenice pridržana le samozaposleni osebi, ki je državljan države članice Evropske skupnosti ali Švicarske konfederacije. V skladu s členom 12(1) Priloge I k navedenemu sporazumu ta samozaposlena oseba, ki se želi registrirati za opravljanje samostojne dejavnosti na ozemlju druge pogodbenice, dobi dovoljenje za prebivanje z veljavnostjo najmanj pet let od datuma izdaje, ki ga je mogoče podaljšati.

37 Dodati je treba, da člen 16(1) Sporazuma, ki se sklicuje na uporabo pravnega reda Skupnosti v odnosih med pogodbenicami, predvideva to uporabo samo v okviru ciljev sporazuma. Našteti so v členu 1 Sporazuma, pri čemer točka (a) tega člena izrecno priznava fizičnim osebam pravico do registracije dejavnosti na samozaposlitveni osnovi. To pravico je potrdila sodna praksa (glej v tem smislu sodbo z dne 22. decembra 2008 v zadevi Stamm in Hauser, C-13/08, ZOdl., str. I-11087, točka 44). Nasprotno, priznanje te pravice pravni osebi ni eden od ciljev tega sporazuma.

38 Poleg tega člen 16(1) Sporazuma pogojuje uporabo pravnega reda Skupnosti v odnosih med pogodbenicami s tem, da se zagotovi uporabljanje pravic in obveznosti, ki so enakovredne tistim iz pravnih aktov Skupnosti. Tako se v postopku v glavni stvari ni mogoče sklicevati na določbe odstavkov 1 in 2 člena 16, saj se Sporazum ne sklicuje na nobeno določbo o pravici do ustanavljanja pravnih oseb.

39 Zato ni mogoče trditi, da na podlagi tega sporazuma pravne osebe uživajo enako pravico do ustanavljanja kot fizične osebe.

40 Drugič, v zvezi z vplivom določb Sporazuma o opravljanju storitev na položaj tožeče stranke v postopku v glavni stvari, je treba poudariti, da je v skladu s členom 1(b) Sporazuma cilj tega sporazuma olajšati opravljanje storitev na ozemlju pogodbenic in zlasti liberalizirati opravljanje kratkotrajnih storitev.

41 Treba je poudariti, da člen 5(1) Sporazuma določa, da so naslovniki te liberalizacije storitev osebe, ki opravljajo storitve, in sicer fizične osebe in tudi pravne osebe. Na podlagi člena 18 Priloge I k Sporazumu za podjetja, ustanovljena v skladu s pravom države članice Skupnosti ali Švicarske konfederacije, ki imajo svoj statutarni sedež, glavno upravo ali glavni kraj poslovanja na ozemlju pogodbenice, veljajo določbe člena 17(a) te priloge, ki prepoveduje kakršne koli omejitve čezmejnega opravljanja storitev na ozemlju pogodbenice, ki ne presega 90 dejanskih delovnih dni v koledarskem letu.

42 Ugotoviti je treba, prvič, da se s tem sporazumom določeno opravljanje storitev, kot to tudi izhaja iz člena 17(a) Priloge I k Sporazumu, nanaša samo na čezmejno opravljanje storitev in, drugič, da člena 5(1) Sporazuma in 17(a) njegove Priloge I omejita opravljanje storitev na ozemlju druge pogodbenice na 90 dejanskih delovnih dni v koledarskem letu. V skladu s členom 19 te priloge med tem časom država gostiteljica

tem osebam, ki opravljajo storitve, ne sme naložiti pogojev, ki bi bili manj ugodni od pogojev, ki veljajo za njene državljane, v skladu z določbami Prilog od I do III k Sporazumu.

43 Iz točk od 40 do 42 te sodbe izhaja, da Sporazum dovoljuje le svobodno čezmejno opravljanje storitev, omejeno na 90 dejanskih delovnih dni v koledarskem letu, med Skupnostjo in Švicarsko konfederacijo.

44 Zato državljan države članice, ki v njej opravlja trajno delo, ki nujno preseže 90 dejanskih delovnih dni v koledarskem letu – in če bi se njegovo dejavnost lahko štelo za čezmejno – iz določb Sporazuma o opravljanju storitev ne more izpeljati nobene pravice.

45 Tretjič, na Sodišče je bilo naslovljeno vprašanje, kot je implicitno razvidno iz predhodnega vprašanja in navedb C. Grimma na obravnavi, o uporabi načela prepovedi diskriminacije zaposlenih oseb, kot izhaja iz Sporazuma.

46 C. Grimme kot zaposlena oseba trdi, da njemu naložena obveznost zavarovanja v nemškem zakonskem sistemu pokojninskega zavarovanja pomeni kršitev enakosti obravnavanja. Ta obveznost, da se kot zaposleni pri družbi Bertil Grimme in član upravnega odbora te družbe zavaruje, medtem ko člani upravnega odbora delniške družbe nemškega prava te obveznosti nimajo, naj bi bila v nasprotju z načelom prepovedi diskriminacije zaposlenih oseb, ki ga zagotavlja člen 9 Priloge I k Sporazumu.

47 Člen 9 Priloge I k Sporazumu zagotavlja enako obravnavanje zaposlenim osebam, ki so državljani pogodbenice, na ozemlju druge pogodbenice. Tako ti ne smejo biti obravnavani drugače od domačih zaposlenih oseb glede zaposlitvenih in delovnih pogojev, predvsem glede plačila, odpusta ali vrnitve na delovno mesto ali glede ponovne zaposlitve v primeru brezposelnosti.

48 Zato ta člen zajema samo diskriminacijo državljana ene pogodbenice na ozemlju druge pogodbenice zaradi državljanstva.

49 Iz dokumentov, predloženih Sodišču, je razvidno, da je C. Grimme nemški državljan in opravlja dejavnost kot zaposleni za podružnico družbe Bertil Grimme v Hamburgu. Zato ne bi bilo mogoče, da gre v tej zadevi za diskriminacijo državljana ene pogodbenice, ki jo izvajajo organi druge pogodbenice. Status C. Grimma kot člana upravnega odbora delniške družbe švicarskega prava v zvezi s tem ne spremeni ničesar.

50 Glede na vse zgoraj navedeno je treba na zastavljeno vprašanje odgovoriti, da določbe Sporazuma, zlasti njegovih členov 1, 5, 7 in 16 ter členov 12 in od 17 do 19 Priloge I k temu sporazumu, ne nasprotujejo zakonodaji države članice, ki zahteva, da je oseba, ki ima državljanstvo te države članice in je zaposlena na njenem ozemlju, zavarovana v zakonskem sistemu pokojninskega zavarovanja v tej državi, čeprav je član upravnega odbora delniške družbe švicarskega prava, medtem ko se člani upravnega odbora delniške družbe nemškega prava niso zavezani zavarovati v tem zakonskem sistemu zavarovanja.

Stroški

51 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Določbe Sporazuma med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem pretoku oseb, podpisanega v Luxembourgu 21. junija 1999, zlasti njegovih členov 1, 5, 7 in 16 ter členov 12 in od 17 do 19 Priloge I k temu sporazumu, ne nasprotujejo zakonodaji države članice, ki zahteva, da je oseba, ki ima državljanstvo te države članice in je zaposlena na njenem ozemlju, zavarovana v zakonskem sistemu pokojninskega zavarovanja v tej državi, čeprav je član upravnega odbora delniške družbe švicarskega prava, medtem ko se člani upravnega odbora delniške družbe nemškega prava niso zavezani zavarovati v tem sistemu zavarovanja.

Podpisi